Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 11. januarja 2017*

„Predhodno odločanje — Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep 2008/909/PNZ — Člen 7 — Pogoj dvojne kaznivosti — Člen 9 — Razlog za nepriznanje in neizvršitev, če ni dvojne kaznivosti — Državljan države izvršiteljice, obsojen v državi izdajateljici zaradi nespoštovanja odločbe javnega organa“

V zadevi C-289/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Krajský súd v Prešove (regionalno sodišče, Prešov, Slovaška) z odločbo z dne 3. junija 2015, ki je prispela na Sodišče 15. junija 2015, v kazenskem postopku proti

Jozefu Grundzi

ob udeležbi

Krajská prokuratúra Prešov,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, M. Berger (poročevalka), A. Borg Barthet, E. Levits in F. Biltgen, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. maja 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za češko vlado M. Smolek in J. Vláčil, agenta,

— za avstrijsko vlado C. Pesendorfer, agentka,

— za slovaško vlado B. Ricziová, agentka,

— za švedsko vlado A. Falk, L. Swedenborg, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson in N. Otte Widgren, agenti,

— za Evropsko komisijo W. Bogensberger, J. Javorský in S. Gruenheid, agenti,

* Jezik postopka: slovaščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 28. julija 2016

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 7(3) in člena 9(1)(d) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2008/909).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru postopka za priznanje sodbe v kazenski zadevi in za izvršitev zaporne kazni na Slovaškem, ki jo je češko sodišče izreklo Jozefu Grundzi.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodni izjavi 5 Okvirnega sklepa 2008/909 je navedeno:

„Procesne pravice v kazenskih postopkih so ključnega pomena za zagotovitev vzajemnega zaupanja med državami članicami pri pravosodnem sodelovanju. Odnosi med državami članicami, ki temeljijo na vzajemnem zaupanju v pravne sisteme drugih držav članic, omogočajo priznavanje odločb organov države izdajateljice s strani države izvršiteljice. Zato bi bilo treba načrtovati nadaljnji razvoj sodelovanja, predviden v instrumentih Sveta Evrope glede izvrševanja kazenskih sodb, zlasti kadar so bili državljani Unije v drugi državi članici s kazensko sodbo obsojeni na zaporno kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti. […]“

4 Člen 3 navedenega okvirnega sklepa, naslovljen „Namen in področje uporabe“, določa:

„1. Namen tega okvirnega sklepa je določiti pravila, na podlagi katerih država članica v luči zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.

[…]

3. Ta okvirni sklep se uporablja le za priznavanje sodb in izvrševanje kazenskih sankcij v smislu tega okvirnega sklepa. […]

[…]“

5 Člen 7 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Dvojna kaznivost“, določa:

„1. Brez ugotavljanja dvojne kaznivosti se v skladu s tem okvirnim sklepom priznajo sodbe in izvršijo izrečene kazenske sankcije, če gre za kaznivo dejanje, za katero je po pravu države izdajateljice kot najvišja mera kazni predpisana zaporna kazen ali ukrep, ki vključuje odvzem prostosti, najmanj treh let in gre po pravu te države za eno izmed naslednjih kaznivih dejanj:

— sodelovanje v hudodelski združbi,

— terorizem,

— trgovina z ljudmi,

— spolno izkoriščanje otrok in otroška pornografija;

— nedovoljena trgovina s prepovedanimi drogami in psihotropnimi snovmi,

— nedovoljena trgovina z orožjem, strelivom in razstrelivi,

— korupcija,

— goljufije, […]

— pranje premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem,

— ponarejanje denarja, […]

— kazniva dejanja, povezana z uporabo računalniških sistemov,

— kazniva dejanja zoper okolje, […]

— omogočanje prepovedanega prehoda čez državno mejo in bivanja v državi,

— umor, huda telesna poškodba,

— nedovoljena trgovina s človeškimi organi in tkivi,

— ugrabitev, protipraven odvzem prostosti in jemanje talcev,

— rasizem in ksenofobija,

— organiziran ali oborožen rop,

— nedovoljena trgovina s kulturnimi dobrinami, […]

— preslepitev,

— izsiljevanje in oderuštvo,

— ponarejanje industrijskih izdelkov in prodaja takih izdelkov,

— ponarejanje uradnih listin in promet z njimi,

— ponarejanje plačilnih sredstev,

— nedovoljena trgovina s hormonskimi snovmi in drugimi pospeševalci rasti,

— nedovoljena trgovina z jedrskimi […] [in] radioaktivnimi snovmi,

— trgovina z ukradenimi vozili,

— posilstvo,

— požig,

— kazniva dejanja, ki sodijo v pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča,

— ugrabitev letala ali ladje,

— sabotaža.

[…]

3. Pri kaznivih dejanjih, ki jih odstavek 1 ne zajema, lahko država izvršiteljica priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije pogojuje s tem, da se sodba nanaša na dejanja, ki so kazniva tudi po pravu države izvršiteljice, ne glede na znake ali opis kaznivega dejanja.

4. Vsaka država članica lahko ob sprejetju tega okvirnega sklepa ali pozneje poda izjavo, o kateri uradno obvesti generalni sekretariat Sveta, da ne bo uporabljala odstavka 1. Takšno izjavo je mogoče kadar koli umakniti. Takšne izjave ali umiki izjav se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.“

6 Člen 8 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije“, v odstavku 1 določa:

„Pristojni organ v državi izvršiteljici […] prizna sodbo, posredovano […], in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije, razen če se odloči, da se bo skliceval na enega od razlogov za nepriznanje in neizvršitev iz člena 9.“

7 Člen 9 Okvirnega sklepa 2008/909, naslovljen „Razlogi za nepriznanje in neizvršitev“, v odstavku 1(d) določa:

„Pristojni organ države izvršiteljice lahko zavrne priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije:

[…]

(d) če se v primeru iz člena 7(3) ter če je država izvršiteljica podala izjavo na podlagi člena 7(4) v zvezi s členom 7(1), sodba nanaša na dejanja, ki po pravu države izvršiteljice niso kazniva. Vendar se v povezavi z davki ali drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem izvršitev sodbe ne more zavrniti z razlogom, da pravo države izvršiteljice ne nalaga enakih davkov ali drugih dajatev ali da ne vključuje enakih pravil glede davkov, drugih dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot pravo države izdajateljice;“

Slovaško pravo

8 Okvirni sklep 2008/909 je bil v slovaško pravo prenesen z zákon č. 549/2001 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcja spojená s odňatím slobody v Európskej Únii (zakon št. 549/2011 o priznavanju in izvrševanju odločb, s katerimi je izrečena kazenska sankcija, ki vključuje odvzem prostosti v Evropski uniji), kakor je bil spremenjen z zakonom št. 344/2012 (v nadaljevanju: zakon št. 549/2011).

9 S členoma 4 in 16 zakona št. 549/2011 sta v slovaško pravo prenesena člena 7 in 9 Okvirnega sklepa 2008/909.

10 Na podlagi člena 4(1) zakona št. 549/2011, ki ustreza členu 7(3) Okvirnega sklepa 2008/909 je „mogoče priznati in izvršiti sodbo v Slovaški republiki, če je dejanje, za katero je bila ta sodba izdana, kaznivo tudi v skladu s slovaškim pravom […]“.

11 V skladu s členom 4(2) zakona št. 549/2011, s katerim je prenesen člen 7(1) Okvirnega sklepa 2008/909, kadar se zahtevata priznanje in izvršitev odločbe o kaznivem dejanju, za katero je mogoče v državi izdajateljici izreči kazen najmanj treh let zapora, in je sodišče te države v potrdilu za izvršitev te odločbe navedlo, da je kaznivo dejanje mogoče uvrstiti v eno ali več kategorij kaznivih dejanj, opredeljenih v členu 4(3) tega zakona, sodišče, ki obravnava zadevo, ne preveri dvojne kaznivosti.

12 V predložitveni odločbi je navedeno, da kategorije kaznivih dejanj iz navedenega člena 4(3) zakona št. 549/2011 ustrezajo primerom kaznivih dejanj, navedenih v členu 7(1) Okvirnega sklepa 2008/909.

13 Člen 16(1)(b) zakona št. 549/2001, ki ustreza členu 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909, določa, da mora: „[s]odišče […] zavrniti priznanje in izvršitev odločbe, če dejanja, na podlagi katerih je bila odločba izdana, v skladu s […] pravom [Republike Slovaške] ne pomenijo kaznivega dejanja in ne gre za postopek iz člena 4(2) in (3) tega zakona“. Vendar „v povezavi z davki, drugimi dajatvami, carinami in deviznim poslovanjem izvršitve sodbe ni mogoče zavrniti z navedbo, da zakonodaja Slovaške republike […] ne nalaga enakih davkov ali drugih dajatev ali da ne vključuje enakih pravil glede davkov, drugih dajatev ter carinskih in deviznih predpisov kot pravo države izdajateljice“.

14 Člen 348(1)(d) zákona 300/2005 Z.z., Trestný zákon (slovaški kazenski zakonik) določa, da: „[k]dor ovira ali bistveno otežuje izvrševanje odločbe pravosodnega organa ali drugega javnega organa z dejanjem, ki mu je bilo s to odločbo prepovedano, se kaznuje z zaporom do dveh let.“

Češko pravo

15 Člen 337(1)(a) zákona nº 40/2009 Sb., Trestní zákoník (češki kazenski zakonik) določa, da „[k]dor ovira ali bistveno otežuje izvrševanje odločbe pravosodnega organa ali drugega javnega organa z dejanjem, ki mu je bilo s to odločbo prepovedano ali zaradi katerega je izgubil ali mu je bilo odvzeto ustrezno dovoljenje […], se kaznuje z zaporom do dveh let.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

16 Okresní soud v Chebu (okrajno sodišče, Cheb, Češka republika) je 3. oktobra 2014 zoper J. Grundzo, slovaškega državljana, izreklo kumulativno kazensko sankcijo 15 mesecev zapora za vlomno tatvino in oviranje izvršitve uradne odločbe javnega organa, in sicer nespoštovanje začasne prepovedi vožnje, ki mu jo je 12. februarja 2014 izreklo Magistrát mesta Přerov (občinski urad mesta Přerov, Češka republika).

17 Sodba z dne 3. oktobra 2014, skupaj s potrdilom iz Priloge 1 k Okvirnemu sklepu 2008/909, je bila posredovana Krajský súd v Prešove (regionalno sodišče, Prešov, Slovaška) zaradi njenega priznanja in izvršitve navedene kazni na Slovaškem.

18 To sodišče je v predložitveni odločbi navedlo, da sodišče države izdajateljice, to je Češke republike, kaznivih dejanj iz postopka v glavni stvari ni štelo za kazniva dejanja iz člena 7(1) Okvirnega sklepa 2008/909, tako da je izvršitev kumulativne kazenske sankcije 15 mesecev zapora pogojena z ugotovitvijo, da so dejanja, na katera se nanaša sodba z dne 3. oktobra 2014, opredeljena kot kazniva tudi v slovaškem pravnem redu.

19 To sodišče dvomi o tem, ali je pogoj dvojne kaznivosti izpolnjen v zvezi z dejanji, opredeljenimi kot „kaznivo dejanje oviranja izvršitve odločbe javnega organa“.

20 Predložitveno sodišče v zvezi s tem poudarja, da se člen 348(1)(d) slovaškega kazenskega zakonika glede kaznivega dejanja oviranja izvršitve uradne odločbe nanaša samo na sodne odločbe ali odločbe drugih „slovaških“ organov, ki so zavezujoče na „ozemlju Slovaške“.

21 Po mnenju predložitvenega sodišča presoja dejanj, zaradi katerih je bil J. Grundza obsojen v Češki republiki, *in concreto* kaže na to, da ne gre za „kaznivo dejanje“ v smislu člena 348(1)(d) slovaškega kazenskega zakonika, saj ta dejanja ne ustrezajo dejanskim elementom kaznivega dejanja oviranja izvršitve uradne odločbe v smislu te določbe. J. Grundza je bil obsojen zaradi oviranja izvršitve odločbe organa Češke republike, ki naj bi ustvarjala učinke samo na ozemlju te države članice.

22 Predložitveno sodišče se sprašuje tudi, ali ob upoštevanju cilja, ki mu sledi Okvirni sklep 2008/909, to je ponovna vključitev obsojene osebe v družbo, zlasti s krepitvijo sodelovanja med državami članicami pri izvrševanju kazenskih sodb v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bil kršen interes, ki je varovan s pravnim redom države izdajateljice, ni treba preučiti dvojne kaznivosti *in abstracto*, in sicer kakor da bi bil kršen interes, ki je varovan s pravnim redom države izvršiteljice.

23 V teh okoliščinah je Krajský súd v Prešove (regionalno sodišče, Prešov) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člena 7(3) in 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909 […] razlagati tako, da je treba pogoj dvojne kaznivosti šteti za izpolnjen le, če dejanja, na katera se nanaša odločba, ki naj bi se priznala, pomenijo kaznivo dejanje (*in concreto*), torej na podlagi konkretne presoje dejanj (ne glede na znake ali opis kaznivega dejanja), tudi v pravu države izvršiteljice, oziroma ali je ta pogoj zadostno izpolnjen, če ta dejanja na splošno (*in abstracto*) pomenijo kaznivo dejanje tudi v pravni ureditvi države izvršiteljice?“

Vprašanje za predhodno odločanje

24 Predložitveno sodišče s svojim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člena 7(3) in 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, v katerem se priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije zahtevata za dejanja, ki so bila v državi izdajateljici opredeljena kot „kaznivo dejanje oviranja izvršitve uradne odločbe, storjeno na ozemlju države izdajateljice“ in za katera kaznivo dejanje, ki je opredeljeno podobno, obstaja v pravu države izvršiteljice, vendar nacionalni predpis te države zahteva, da mora uradno odločbo, s katero se ugotovi obstoj takega dejanja, izdati eden od organov, ki deluje na njenem ozemlju.

25 Najprej je treba ugotoviti, da zaradi koristnega odgovora na to vprašanje ni primerno, da se analiza opre na pojma presoje pogoja dvojne kaznivosti *in concreto* ali *in abstracto*.

26 Na prvem mestu je treba v zvezi s tem poudariti, da v Okvirnem sklepu 2008/909, ki je instrument minimalne uskladitve, zlasti pa v členu 7, v zvezi s pogojem dvojne kaznivosti ta pojma nista omenjena.

27 Na drugem mestu, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 26 sklepnih predlogov, med državami članicami obstajajo velike razlike glede natančnega pomena teh pojmov v okviru dvojne kaznivosti.

28 Za odgovor na vprašanje, kakor je bilo preoblikovano, je treba opozoriti na to, da v skladu s členom 7(3) Okvirnega sklepa 2008/909 glede drugih kaznivih dejanj, ki jih seznam 32 kaznivih dejanj iz odstavka 1 ne zajema, lahko država izvršiteljica priznavanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije pogojuje s tem, da se sodba nanaša na dejanja, ki so kazniva tudi po njenem pravu, ne glede na znake ali opis kaznivega dejanja. Z drugimi besedami, država izvršiteljica lahko na podlagi te določbe priznavanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije pogojuje s tem, da je izpolnjeno merilo dvojne kaznivosti.

29 V skladu s tem člen 9 Okvirnega sklepa 2008/909 glede razlogov za nepriznanje in neizvršitev v odstavku 1(d) določa možnost, da lahko pristojni organ države izvršiteljice zavrne priznanje sodbe, izdane v državi izdajateljici, in izvršitev kazenske sankcije, ki je bila ravno tako naložena v zadnjenavedeni državi, kadar pogoj dvojne kaznivosti ni izpolnjen.

30 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da pristojni organ v državi izdajateljici, to je Češki republiki, dejanj, za katera je bil J. Grundza obsojen, zlasti pa oviranja izvršitve odločbe javnega organa, ni štel za kazniva dejanja iz člena 7(1) Okvirnega sklepa 2008/909.

31 Zato sta v skladu s členom 7(3) Okvirnega sklepa 2008/909 priznanje sodbe z dne 3. oktobra 2014 in izvršitev kumulativne kazenske sankcije 15 mesecev zapora pogojena z ugotovitvijo pristojnih slovaških organov, da dejanja, na katera se nanaša sodba, pomenijo kaznivo dejanje tudi v slovaški pravni ureditvi, ne glede na njihove znake ali opis v državi izdajateljici.

32 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za razlago določbe prava Unije upoštevati ne le njeno besedilo, ampak tudi njeno ozadje in cilje, ki jih uresničuje ureditev, katere del je (sodbi z dne 16. julija 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, točka 35, in z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, točka 31).

33 Prvič, kar zadeva besedilo člena 7(3) Okvirnega sklepa 2008/909, je v zvezi s tem, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 47 sklepnih predlogov, treba spomniti, da je v tej določbi opredeljen obseg presoje dvojne kaznivosti, ker zahteva, da pristojni organ države izvršiteljice preveri, ali so zadevna „dejanja kazniva tudi“ po njenem nacionalnem pravu, in sicer „ne glede na njegove znake ali njegov opis“.

34 Kot je razvidno iz besedila člena 7(3), je nujen in zadosten pogoj za presojo dvojne kaznivosti v okoliščini, da dejanja, ki so privedla do obsodbe, izrečene v državi izdajateljici, pomenijo kaznivo dejanje tudi v državi izvršiteljici. Iz tega izhaja, da se ne zahteva, da so kazniva dejanja v dveh zadevnih državah članicah identična.

35 To razlago potrjuje besedilo „ne glede na znake ali opis“ kaznivega dejanja, kakor je določeno v državi izvršiteljici, iz katerega je razvidno, kot je navedel tudi generalni pravobranilec v točkah 48 in 49 sklepnih predlogov, da ni nujno, da se popolnoma ujemajo vsi znaki kaznivega dejanja, kakor so opisani bodisi v pravu države izdajateljice bodisi v pravu države izvršiteljice, niti v imenu niti v taksonomiji kaznivega dejanja v zadevnih nacionalnih pravnih redih.

36 Zato ta določba zagotavlja prožni pristop s strani pristojnega organa države izvršiteljice pri presoji pogoja dvojne kaznivosti, tako glede znakov kot tudi opisa kaznivega dejanja.

37 Upoštevni element za presojo dvojne kaznivosti je tako v skladu s členom 7(3) Okvirnega sklepa 2008/909 ujemanje med dejanskimi elementi kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izrekla država izdajateljica, in opredelitvijo kaznivega dejanja v skladu s pravom države izvršiteljice.

38 Iz zgornjih preudarkov izhaja, da mora pristojni organ države izvršiteljice pri presoji dvojne kaznivosti preveriti, ali bi dejanski elementi kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko šteli za kaznive.

39 Drugič, sobesedilo, v katero sta umeščena člena 7(3) in 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909, prav tako govori v prid takšni presoji dvojne kaznivosti.

40 V zvezi s tem je treba navesti, da v skladu s členom 26 Okvirnega sklepa 2008/909 slednji, kar zadeva odnose med državami članicami, nadomešča več instrumentov mednarodnega prava, da bi se v smislu uvodne izjave 5 okrepilo nadaljnje sodelovanje glede izvrševanja kazenskih sodb.

41 V nasprotju s temi instrumenti mednarodnega prava Okvirni sklep 2008/909 temelji zlasti na načelu medsebojnega priznavanja, ki je v skladu z uvodno izjavo 1, v povezavi s členom 82(1) PDEU, „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah znotraj Unije, ki v skladu z uvodno izjavo 5 temelji na posebnem vzajemnem zaupanju v pravne sisteme drugih držav članic (glej v tem smislu sodbo z dne 8. novembra 2016, Ognyanov, C-554/14, EU:C:2016:835, točki 46 in 47).

42 Načelo vzajemnega priznavanja v skladu s členom 8(1) Okvirnega sklepa 2008/909 načeloma vključuje, da pristojni organ v državi izvršiteljici prizna posredovano sodbo in nemudoma sprejme vse potrebne ukrepe za izvršitev kazenske sankcije.

43 Kot je ugotovil generalni pravobranilec v točki 36 sklepnih predlogov, je to načelo vzajemnega priznavanja privedlo do določitve – med drugim v členu 7(1) Okvirnega sklepa 2008/909 – seznama kaznivih dejanj, v zvezi s katerimi je bilo preverjanje pogoja dvojne kaznivosti odpravljeno.

44 Poleg tega je treba tudi glede kaznivih dejanj, ki niso vključena v navedeni seznam, ugotoviti, da člen 7(3) tega okvirnega sklepa državi izvršiteljici daje le možnost, da za priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije določi pogoj, da je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti.

45 V tem okviru ta možnost državam članicam dopušča, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 68 sklepnih predlogov, da zavrnejo priznanje sodbe in izvršitev kazenske sankcije za ravnanja, za katera ne menijo, da so moralno napačna, in zato ne pomenijo kaznivega dejanja.

46 Iz navedenega je razvidno, da pogoj dvojne kaznivosti pomeni izjemo od splošnega pravila priznavanja sodb in izvrševanja kazenske sankcije. Zato je treba področje uporabe razloga za zavrnitev priznanja sodbe in izvršitev kazenske sankcije zaradi neobstoja dvojne kaznivosti, kot je določeno v členu 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909, razlagati ozko, da se omeji število primerov nepriznanja in neizvršitve.

47 Zato je namen presoje dvojne kaznivosti s strani pristojnega organa države izvršiteljice, na katero se sklicuje člen 7(3) tega okvirnega sklepa, preveriti, ali bi se za dejanske elemente kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi pristojnega organa države izdajateljice, prav tako štelo, da so kaznivi na ozemlju države izvršiteljice, če bi nastali na tem ozemlju.

48 V zvezi s tem predložitveno sodišče navaja, da kaznivo dejanje iz postopka v glavni stvari pomeni poseg v uradno odločbo, ki jo je sprejel češki organ, in posledično poseg v interes, ki ga ščiti Češka republika, tako da nikakor ni mogoče šteti, da je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti.

49 Vendar pa pristojnemu organu države izvršiteljice v okviru presoje dvojne kaznivosti ni treba preveriti, ali je kršen interes, ki ga ščiti država izdajateljica, temveč ali se lahko šteje – če se je zadevna kršitev zgodila na ozemlju države članice, v kateri je ta organ – da je bil kršen podoben interes, ki ga ščiti nacionalno pravo te države.

50 Tretjič, spomniti je treba, da je v skladu s členom 3(1) Okvirnega sklepa 2008/909 njegov namen določiti pravila, na podlagi katerih država članica zaradi lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe prizna sodbo in izvrši kazensko sankcijo.

51 Ozka razlaga člena 9(1)(d) tega okvirnega sklepa pa pripomore k uresničitvi cilja lajšanja socialne rehabilitacije obsojene osebe, zlasti v položaju, kakršen je v postopku v glavni stvari, v katerem je ta oseba državljan države izvršiteljice.

52 V obravnavanem primeru je iz spisa, predloženega Sodišču, razvidno, da so pristojni češki organi J. Grundzo obsodili zlasti zaradi vožnje motornega vozila na ozemlju te države članice kljub odločbi, ki jo je izdal češki javni organ, s katero mu je to prepovedano.

53 Za presojo, ali je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti iz postopka v glavni stvari, mora predložitveno sodišče, ki je pristojno za priznanje in izvršitev obsodilne sodbe, preveriti, ali bi se lahko štelo, da so ti dejanski elementi, in sicer vožnja motornega vozila kljub uradni odločbi, s katero mu je to prepovedano, če bi nastali na ozemlju države članice, v kateri je to sodišče, kaznivi glede na nacionalno pravo te države. V takšnem primeru je treba šteti, da je izpolnjen pogoj dvojne kaznivosti.

54 Glede na vse navedeno je treba na predloženo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 7(3) in člen 9(1)(d) Okvirnega sklepa 2008/909 razlagati tako, da se šteje, da je pogoj dvojne kaznivosti izpolnjen v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, če bi se za dejanske elemente kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko štelo, da so kaznivi.

Stroški

55 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 7(3) in člen 9(1)(d) Okvirnega sklepa Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da se šteje, da je pogoj dvojne kaznivosti izpolnjen v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, če bi se za dejanske elemente kaznivega dejanja, kot se odražajo v sodbi, ki jo je izdal pristojni organ države izdajateljice, če bi nastali na ozemlju države izvršiteljice, lahko štelo, da so kaznivi.

Podpisi